

4. కర్మ సంబంధమైన ప్రశ్నలు - జ్ఞానులు

1. మృతాశాచము ఏ సంబంధమైనది ? ఎందుకు పాటించవలెను ? దీని వలన ఎవరికి మేలు ?

జా॥ ప్రమితో పితరోయస్య దేహస్తస్య అశుచిర్ భవేత్ ।

స దైవం నాపివా పిత్ర్యం యాపత్ పూర్వోసుపత్నిరః ॥

ఎవని తల్లిదండ్రులు మరణించిరో వాని దేహము అశుభి పాందుచుస్తుది. అందువలన ఒక సంపత్తురము దేవకర్మలు చేయగూడడు. తీర్థ యాత్రలు, ప్రతములు, ఉపవాసమ్మ ఏడాది పాటు చేయరు బుధీమంతులు - శాచము బ్రతికిష్టస్వారి శరీర సంబంధమైనది. పోయినవారు సంపత్తురము తరువాత ప్రీత శరీరము పదలి భోగశరీరము (పిత్రకమును) పాందెదరు. శాస్త్ర విధానము కనుక పాటించవలెను. పోయినవారి సద్గుత్తికి మొదటి పది దినములు దేవాలయ దర్శనము, మూర్తిపూజ, నివేదన, హరతి పర్వితము, తరువాత సంధ్యాపాసన, పూజ, పంచ మహాయజ్ఞములను ఆచరించవచ్చును. కాని ఏడాది పాటు తీర్థయాత్ర వివాహాదులు చేయగూడడు. మొదటి పది రోజులు గూడ జపము (మాససికముగా) పారాయణము చేయవచ్చును. జాత శాచము కేవలము పదిరోజులు. అందు సంధ్యా, దేవతార్పనము మొదలైనవి వర్ణితము. కాని మాసస మంత్రజపము చేయవచ్చును. (For Further Details Refer Dharma Sindhu) మిగతా విపరములకు ధర్మసింధులో (లేక నిర్ణయ సింధులో) గాని చూడవచ్చును.

2. త్రాధ్ కర్మలు చేయుటవలన పితరులు పాపవిషుక్తులు అగుదురా ? గ్రహముల ఘలములు సత్యములా ?

జా॥ త్రాధ్కర్మలచే పితరులకు అన్న పాసములచే తృప్తి కలుగును కాని పాపవిషుక్తులు అవరు. క్షీణి పుణ్యాచుర్య లోకంవిశంతి వారు చేసిన పాపపుణ్యములు వారికే. బుయై జ్ఞానాన్సముక్తిః జ్ఞానము కలుగకుండా పాపము సుండి ముక్తి కలుగదు. గ్రహముల ఘలములు సత్యములే.

3. ఈ జన్మయందు చేయు క్రియలను ఫలితములు మరొక జన్మలో లభించునా ?

జా॥ జ్ఞానాగ్ని దగ్గ కర్మాణమ్ జ్ఞానమసగా ఆత్మ పరమాత్మ ఐక్యముభూతి, అది సంచితకర్మలను, ఆగామి (రాచోపు) కర్మలను నశింపజేయును. నిష్కామబుధ్మితో కర్మలను చేసినచో (ఘలములను ఆశింపక్కన్నచో) అది అంతఃకరణ శుభ్యికి తోడ్డుడును. శుభ్యమైన అంతఃకరణము సందు వివేక వైరాగ్యములు ఉత్సవముగును. సౌధారణ జనులు తాము చేయు కర్మలయొక్క ఫలితములను ముందు జన్మలలో పొందుదురు. వారు చేసిన మంచి కర్మల ఫలితముగా స్వార్థమును పొంది మరల మనుష్య జన్మను పొందుదురు. చెడ్డ కర్మలను చేసినచో సరకము ననుభవించి సూకర, కుక్కుర, క్రిమి కీటకాదుల జన్మనెత్తెదరు. పాపముగాని, పుణ్యముగాని అత్యంత ఉత్సటమైన కర్మ 3 సంపత్తురములలో, 3 మాసములలో, లేక 3 దినములలోనే ఫలిభూత మగును.

4. ఒకే యజ్ఞాషిపీతము నందు బ్రహ్మాచారికి మూడు పోగులు (పరుసలు) ఏలయుండును ?

జ॥ బ్రహ్మచర్యోని బుషిభో, యజ్ఞోనదేవేభ్యః, ప్రజయా పితృభ్యః, పఠుపు బ్రహ్మచర్య పూర్వకముగా వేదాధ్యయనము చేయుట వలన బుషి బుణము తొలగును. అందుకు రెండవపరుస, పుత్ర సంతానోత్పత్తి ద్వారా పితృ బుణము తొలగును. అందుకు మూడవ పరుస. యజ్ఞోపీతము యొక్క 3 పరుసలు బుషి దేవ, పితృ బుణములను సూచించును, వివాహమైన తర్వాత 6 పరుసలుండును. తనవి 3, పత్నివి 3 చేరి ఆరు పోగులుండును.

5. అగ్ని హోత్రమును ఏల చేయుదురు ? మూర్తి పూజ వేద విరుద్ధమా ? పూజలో శంఖము నెందుకు ఉపయోగింతురు?

జ॥ వేదముల యొక్క మొదటి మూడు పాదములలో బ్రాహ్మణా, క్షత్రియ వర్ణముల సమసరించి కర్కాండము వివరింపబడినది. బ్రహ్మచర్య, గృహస్త, వాన ప్రస్త, సన్మాస ఆశ్రమముల ననుసరించి కర్కలు విధింపబడినవి. మన ఇంద్రియములకు (**జ్ఞానేంద్రియములు + కర్మింద్రియములు + మనస్సు**) అధిష్టాన దేవతలు కలరు. వారు యజ్ఞ యాగాది కర్కల చేతనే తృప్తినోందుదురు. యజ్ఞ యాగాదులకు మూలము అగ్నిహోత్రము. దధ్యా ఇంద్రియ కామో జహంయాత్ ఇంద్రియ సౌష్టవము నాశించిన వారు పెరుగుతో హోమము చేయపలయునని శ్రుతి సుడుపుచుచున్నది. మీరు ఒక ఎండు మిరపకాయ తినినచో మీ నోరు మండును. ఆ ఎండు మిరపకాయను అగ్నిలో వేసినచో చుట్టూ ప్రకృతున్న అందరి ముక్కలు మండును. అదే విధముగా అగ్నిలో వేసినట్టి కొంచెము హావిష్ పదార్థమైనను ఎక్కువ ఫలము నిచ్చును.

మూర్తి పూజ వేద సమృతమే. కనుకనే పూజ సలుపువారు శుచిగా శుభ్రముగా సుండవలయును, మైలు, అశుచి, స్మృతి నెలసరి దినములలో పూజలు సలుపరాదు. పూజా సమయములో పంచ మహాభూతములలోని జలాంశముగా పరమేశ్వరుని భావించుటకై శంఖమును ఉపయోగింతురు. శంఖము సుండి ప్రణపధ్యని పచ్చును. అది పరమాత్మనికి ప్రతీకము. శంఖ ధ్యని మంగళకరము. కాపున అది భూత - ప్రీత పిశాచాదులను పారద్రోలుటకు శక్తిపంతమై యున్నది.

6. మాంసము తింటే తప్పా ?

జ॥ ఆధ్యాత్మిక సాధనలో అభిపూర్ణిని కోరునట్టి సాధారణ సాధకులకు మాంసభక్షణము చేయుట మంచిది కాదు. పూర్వమీమాంస శాస్త్రములో తత్త్వ అస్వత్తువ ప్రాప్తిపరి సంఖ్యా ఇతిగీయతే అని చెప్పబడినది ప్రస్తుత ప్రసంగములోను, ఇతర ఫలములోను ప్రాప్తించిన దానిని పరిసంఖ్యా అందురు. దీనికి ఉదాహరణ పంచపంచసభాభక్షణ్యాః అని మాంసము తిసువారికి ఆ అలవాటును తప్పించుటకై చెప్పబడినది. మాంసము తిసువారికి నీపు తిసువద్దు అనిన మానరు. కనుక ఐదు గోళ్సు గల ఐదు జంతుపులను మాత్రమే తిసుటకు వేదము అంగీకరించినది, అలవాటు కలవారు ఈ జంతుపులను వెదకి వెదకి తీసుకొనివచ్చి పండి తినెదరు. కాని వీటని వెదకుటలో గల పరిత్రమకు ఓర్మకొనలేక చిపరికి ఆ అలవాటును వదలి వేయుదురు.

ఒక శిష్యుడు మాంసమును తీసుచుండేసు. గురువుగారికి ఆ మాటను ఎపరో ఒకరు చెప్పిరి. అప్పుడు గురువుగారు శిష్యునికి నీపు మాంసమును తీసుచును, కాని చెవుల పొడుగు ఎక్కువగల మేక మాంసమునే తీసుము అనిరి. శిష్యుడు సంతోషించేసు. కాని కొద్ది రోజులలోనే అతడు మాంసము తీసుటను విడిచి పెట్టేసు. ఏలననగా చెవులు పొడుగు ఎక్కువగల మేకలు అతి కష్టముగా లభించును, మాహింస్యాత్ సర్వభూతాని ప్రాణమును హింసింపరాదు. బంగాళదుంప, పడ్డు మొదలగువాటిని నాటించో మొలక పచ్చును. అందులోను ప్రాణము కలదు. అది హింసకాదా ? అనిపచో ప్రాణ పోషణకై అత్యాపశ్యకములుగా భగవంతుడే వాటిని సృష్టించేసు. కనుక శాకాహారములను తీసుటలో తప్పులేదు. అదియున్నాకాక ఉదరము లోని సగము భాగమునే నింపుటకు శాస్త్రము చెప్పుచున్నది. మనుష్యులకు పులి, సింహము, కుక్క మొదలగు జంతువులవలె కోరలు (కోరదంతములు) లేపు. కాబట్టి, దేవుని సృష్టి నమసరించి చూచినను మానవుడు మాంసభక్షణాకు అర్థుడు కాడు. మాంసభక్షణము రాజసిక గుణమును పెంచును. (శుధ సత్త్వము జ్ఞానమునకు సేపానము) జ్ఞత్తియులు, రాజ్య సంరక్షకులగు పైనికులు మాంసమును తీసుటలో తప్పులేదు, శత్రువులను పరాజయ మొనర్చుటకు రాజసిక గుణము అత్యాపశ్యకము.

7. పునర్జన్మ అనేది పుండంటారా ?

జ॥ బాగ్రదవస్థయిందు అహం సుఖం అస్సాపమ్ న కించిత్ అవేదిషమ్ ఇచ్ఛట సుఖముగా నిద్రించితిని ఏమియు తెలియలేదు అని అర్థము, ఏమియు తెలియలేదు అనునది అజ్ఞాన అనుభవము. సుఖముగా నిద్రించితిని అనునది చైతన్యము యొక్క అనుభవము, ఇదియే ఆత్మయని గ్రహించవలెను. నిర్మించిన కుండయిందు ఆకాశము ఉస్కట్లు శరీరము జన్మించిన దాని యొక్క అంతఃకర్ణములో సర్వవ్యాపియగు ఆత్మ ప్రతిబింబించును. ఆత్మయిందు శరీరము నారోపించినప్పుడు సర్వష్యాపాశరములు కలుగును, నిరవయవమై వ్యాఘ్రమైయున్న ఆకాశమునందు సీలిరంగు కడాయి ఆకారము అరోపింపబడునట్లు, నిత్య నిరవయవ అసంగ ఆత్మయిందు, శరీరమును అరోపించుటయే అజ్ఞానము. నిద్రలో ఆసందమగ్నమైన జీవి ఇచ్ఛపలన మరల సంసారమునందు ప్రవర్తించును. నీటిలో మునిగిన కుండ త్రాటిచే బయటకు పచ్చునట్లు. జీవి ఇచ్ఛయను త్రాటిచే లాగబడి మరల మరల జన్మించును. అదియే పునర్జన్మన్న.